

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Interdicti localis generalis Form. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

in excommunicatione infortesceret, tunc Ordinarius debet illum judicialiter mone-
re, primò, secundò, & tertio -- ut des-
stat, respiscat, & exeat à peccato, alias
propter suam infortescentiam, & contuma-
ciam, apponetur interdictum locale genera-
le, quod si monitionibus ter repetitis cum
aliquo dierum intervallo, non obediat,
ad interdictum generale procedi poterit,

quia pro contumacia personæ publicæ ju-
risdictionem temporalem habentis, justè,
& validè relaxatur, juxtà dispositionem
canonis Concilii Basiliensis in hac parte
a Nicolao V. approbati, ut testantur
Sayr. de censur. lib. 5. cap. 11. num. 8. & 12.
Guazzin. jun. ad defens. anim. lib. 2. def.
6. c. 43. num. 40. 43. & 44. cujus formula
erit sequens.

Interdicti localis generalis.

F O R M U L A III.

N. N. Dei, & Apost. Sedis gratia Episc. N.

Auctoritate Ordinaria, denunciatur supposita Ecclesiastico Interdicto
Terra N. (sive Castrum N.) ex eo, quia N. ejus in temporalibus Domi-
nus, (sive Gubernator) cum sit publicè, & notoriè excommunicatus, pluries
monitus, noluit abstinere ab interessentia Divinis imò Censuras contemnens,
Sacerdotes ad celebrandum minis, & imperio coegit. Hac die

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Actuarius.

- 10 Et est notandum. Primò, quod non
solum culpa, & delictum Domini, seu
Gubernatoris loci, sed etiam delictum
principalium membrorum Universitatis,
est causa sufficiens, ut locus interdicto
subjiciatur, scilicet Consulium, conserva-
torum, Balivorum, & Syndicorum, qui
communitatem gubernant, ut advertit
Sayr. de censur. lib. 5. c. 11. n. 10.
- 11 Secundò notandum, quod ad excusan-
dum Clericos, qui admiserunt excom-
municatum ad Divina, ab incurfu hujus
censuræ, aliquandò erit sufficiens justus
timor, seu suspicio violentiæ, si excom-
municatus sit potentia temporali prædi-
tus, licet actus vim non intulerit, sicut
enim timor excommunicationis, licet
injustè à Superiore comminatæ, inducit
justum metum, qui æquiparatur metui
cadenti in constantem virum, ut de com-
muni tradit Paris. de resignat. lib. 13. q. 1.
num. 129. usque ad num. 141. & suspicio

fugæ Debitoris, idem operatur, quod
ipsa fuga, timor, & suspicio fabrica-
tionis Processus contra aliquem, idem
quod ipsa fabricatio, quantum ad ex-
cusandum fugam indiciati, prout est in
Beneficiato, qui sciens Judicem contra
ipsum inquirere, præveniens carceratio-
nem, se spontè constituit in Carceribus,
si fuit postea absolutus, recuperat pro
tempore carcerationis distributiones, ut
censuit S. Congr. Concilii 19. August. 1684.
qui stat cum alio armatus, dicitur ei
opem ferre in delinquendo, quamvis non
evaginet arma, aut faciat aliquem actum
comminatorium, item qui spontè solvit
ei, qui solitus est cogere, & à quo pote-
rat compelli, censetur coactè solvisse;
ita in hac subiecta materia, attentata qua-
litate, & moribus excommunicati, so-
lus timor mali poterit excusare, ad tradi-
ta per Pac. Jord. lucubr. tom. 3. lib. 14.
tit. 12. num. 119.

Ter-

12 Tertiò notandum quod ad hoc, ut quis dicatur in excommunicatione infordeſcere, requiritur ad minus annus continuus, & completus qui incipit currere à die, quod quis fuit ſcienter, & nominatim excommunicatus. Et hinc inferitur, quod qui obtinuit poſt ſex meſes abſolutionem cum in reincidentia, & denuò ſtetit excommunicatus per alios ſex meſes, talis non dicitur infordeſcens; quia tempora in hac materia non conjunguntur, & idem eſt de eo, qui intrà annum inſtetit pro abſolutione, licet eam non obtinuerit, aut fecit diligentiam pro ea obtinenda, vel ob aliquod impedimentum comparere non potuit, nam ii non dicuntur contemnere, ut docet Caren. *de Sancti. offic. part. 2. tit. 8. §. 1. & §. 2.* Elapſo autem anno continuo infordeſcentiæ abſque nulla inſtantia, ſeu impedimento, poterit, & debet ordinarius, vel cenſuram aggravare, vel infordeſcentem citare.

13 Ad reſpondendum de fide, & ad ſe purgandum ab hæreſis ſuſpitione in termino... aliàs termino elapſo videndum ſe in cenſuris infordeſcentem declarari, & denuò ſe excommunicari &c.

14 Si reus non compareat, iterùm, ob contumaciam excommunicationis vinculo erit innodandus, quam ſi per alium annum animo ſubſtineat pertinaci tunc conſulta priùs Sac. Congr. Inquiſitionis de Urbe, erit contra eum, tanquàm de hæreſi ſuſpectum, & Tribunali S. Officii ſubjectum procedendum, prout tradunt Antonell. *de tempor. legal. lib. 2. cap. 39. num. 4.* Pignatell. *conſult. 18. num. 16. tom. 7.* Nam licet contra infordeſcentem per annum in cenſuris, poſſit procedi tanquàm de hæreſi ſuſpectum, juxta diſpoſitionem Concilii Trident. *c. 3. ſeſſ. 25.* nihilominùs, quandò excommunicatio lata eſt ob aliam cauſam, quàm hæreſis, Tribunal Sancti Officii non agit, niſi poſt aliam notabilem contumaciam, de quo ſtylo teſtatur Caren. loco ſuprà citato *§. 4. num. 18.* Quæ contumacia ad hunc effectum puto, quod intercederet poſt lapſum biennii, etiãſi excommunicatus in hoc temporis intervallo obtinuiſſet abſolutionem cum reincidentia: quia dubitandum eſt, quod non formidine cenſuræ, Monacelli *Form. Pars III.*

ſed penæ in fordeſcentium, dolo motus fuerit ad illam petendam, hic tamen pro publicando Interdicto, non exigitur lapſus anni.

Quartò notandum, quod perſonæ loci interdicti, in hoc caſu, dummodò non ſint culpabiles, non ſunt interdictæ & ſic alibi poterunt intereſſe Divinis. Clericis autem, qui Interdictum ab ingreſſu Eccleſiæ incurrerunt, debet intimari perſonaliter. Etenim quamvis hoc interdictum feratur propter exceſſum nulla præcedente monitione; tamen quandò interdicitur ſingulares perſonæ, poſt publicationem, eſt illis intimandum, ut docet Syr. *de cenſur. lib. 5. c. 11. n. 29.* ubi quod ſi perſona haberi non poſſit, tunc ſatis ſit publicari in Eccleſia, vel ad fores propriæ Domus, ſi verò feratur in Civitatem, vel Univerſitatem, ſufficiat publicatio in locis publicis conſuetis, ut ipſe ait *n. 30.* & eum ſequitur Ricc. *dec. 65. n. 3. & ſeqq. par. 1.*

Ultimò notandum, illum propriè dici recipere, & admittere, qui excommunicato, vel nominatim interdicto Sacramentum confert aut in loco ſacro ſepelit, aut dum celebrat, eum non excludit vel qui divina in loco interdicto celebrare facit, aut ex officio debet prohibere, & non prohibet, ut excommunicatus, vel interdictus non accedat ad Divina Bon. *tom. 3. de interd. in partic. diſp. 4. q. 2. pun. 6. n. 5.* Nomine autem Divinorum, quæ prohibentur, intelliguntur omnia ea, quæ fiunt in Eccleſia à Miniſtro Eccleſiaſtico, ſeu perſona conſecrata, vel deputata ad illud officium, & ſic non ſolum compræhenduntur functiones publicæ, & ſolemnes, ideſt Miſſa, Horæ Canonice, Conſecrationes, Proceſſiones ſolemnes &c. ſed etiam Sacramentalia, prout ſunt omnes benedictiones, Nuptiarum, Templi, Vaſorum Sacrorum, Candelarum, Palmarum &c. Sayr. *de cenſur. lib. 5. c. 5. num. 4.* Bonac. *de interd. diſp. 5. punct. 4. n. 1. 2. & 3. tom. 1.*

De interdicto contento in cap. ſanè 11. de offic. & pot. Jud. deleg.

In hoc cap. inter cætera hæc habentur -- tuæ quæſtioni diximus reſpondendum
P 3 quod

quod Judex a nobis delegatus vices nostras gerit, undè in causa illa, Superior est major illis, quorum causam suscepit terminandam, ideoque si persona, quæ non sit de jurisdictione illius in causa, quem ei delegamus, rebellis, aut contumax fuerit, secundum qualitatem facti poterit, vel Interdicti, vel suspensionis sententia à Judice delegato compelli,

Quare in casibus, in quibus à Conc. Trid. & Constitutionibus Apostolicis Regulares subduntur jurisdictioni Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, si fuerint contumaces, & poterit hic illos suspendere, vel eorum Ecclesias juxta facti qualitatem subicere interdicto v.g. si renuerent accedere ad publicas processiones: tunc enim Decr. Interd. sic poterit concipi.

Decreti Interdicti localis specialis.

F O R M U L A I V.

VIs instantia Promotoris Fiscalis, & Edicto indictionis processionis generalis pro causa, & bono publico in locis consuetis evulgato, & attenta contumacia PP. Ordin. N. Conventus N. hujus Civitatis, qui ad illam accedere, & interesse renuerunt, & qualitate facti, eorum Ecclesiam sub tit. S. N. auctoritate nobis à Concil. Trid. delegata, subicimus, & supponimus Ecclesiastico Interdicto, & subjectam, ac suppositam denunciamus, & publicè denunciari, & ad valvas d. Ecclesie Cedulae affigi volumus, & mandamus.

N. Episcopus (sive Vic. Gen.) N.

N. Aduarius.

Denunciationis.

F O R M U L A V.

N. Dei, & Apost. Sedis gratia Episc. N.

Auctoritate Nobis à Sac. Concil. Trid. delegata, denunciatur supposita Ecclesiastico interdicto Ecclesia N. PP. Ordin. N. ex eo quia vocati ad interessendum processionis generali à Nobis pro causa, & bono publico indictæ, cum admiratione, & populi scandalo accedere renuerunt. Datum &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Aduarius.

VEL